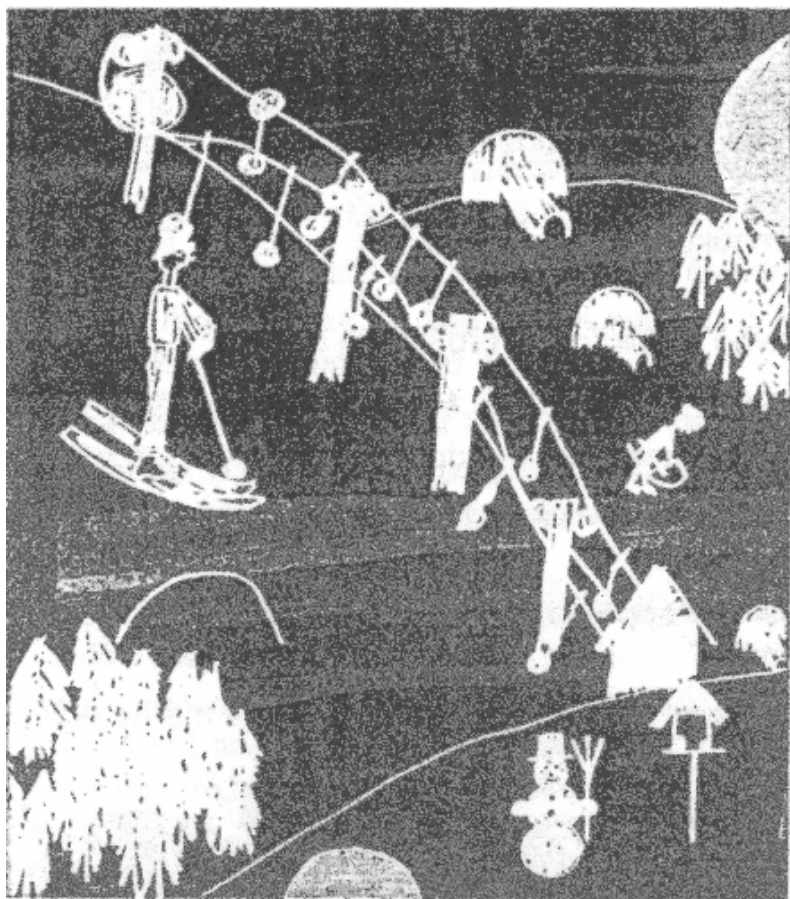

MALÍČEK

občasník žáků ZŠ Chrudim, Dr. J. Malíka

ročník VIII, číslo 3

únor 2000

cena 5 Kč

„Poznáme se?“

ANKETA

*J květiny můžou
mluvit*

Test lásky

*TETKA ABECEDA A
LYŽAŘSKÝ VÝCVIK*

**RYBÁŘSKÉ
OKÉNKO**

**LITERÁRNÍ
SOUTĚŽ**

Milí čtenáři časopisu Malíček,

máme tu únor, měsíc masopustů, karnevalů a plesů. Den se nám prodlužuje a pomalu přichází jaro. Objevují se první kytičky, začínají zpívat ptáčci. Všechno živé se pozvolna probouzí k životu. Přestože je únor posledním měsícem studené zimy, slavíme hřejivý svátek svatého Valentýna - svátek všech zamilovaných. Tento den se poslední dobou stává čím dál tím více populárnějším. Mladí, ale i starší si na důkaz své lásky dávají různé roztomilé dárečky. Také my vám chceme udělat radost. Přinášíme vám další číslo našeho školního časopisu, ve kterém na vás čekají zajímavé rozhovory, reportáže, soutěže, kvízy a další překvapení. Přejeme si, aby vás i toto číslo potěšilo a přineslo vám alespoň trochu pohody a potěšení.

Redaktoři časopisu Malíček

ANKETA

ANKETA

ANKETA

S kým byste chtěli strávit svátek svatého Valentýna nebo jen tak obyčejný den? A proč?

Jak je vidět, dělat ankety na naší škole je čím dál těžší. Buď se bojíte nás, nebo našeho diktafonu. Avšak i přes tyto nepříznivé podmínky jste nás mohli potkat. Pro kluky, jak se zdá, je snem Pamela Anderson, proč asi? Holky už si vybírají víc, často to bývají kluci z Lunetiku, ale vždycky jsou to samí krasavci. Ted' posuďte sami!

Nela III. A: "S Martinem z Lunetiku, je blondatý jako já. A ještě s Těžkým Pokondrem."

Hanka V. A: "S Lunetiky, hlavně s Martinem, protože je hezkej."

Klára VII. A: "S celou skupinou A*Teens. Ještě s Jaromírem Jágrem."

Tomáš VII. A: "Tak třeba Cher, Pamela je taky dobrá, s nějakým fotbalistou."

Vašek VII. A: "Paní prezidentová by to určitě nebyla, ale byla by to Pamela Anderson, Popelka a Dominik Hašek."

Petr VIII. A: "No tak já bych si rád popovídal s Tolkienem nebo Pratchettem. Jsou to moji oblíbení spisovatelé."

Petr VIII. A: "S Pamelou Anderson, je to pěkná baba. Protože má hezký ... (oči?)"

Tomáš VIII. B: "S Waynem Gretzkym, je to dobrý hokejista. Valentýn? No ten jasně s Britney Spears, protože je to kočka."

Kristýna IX. A: "Brad Pitt. Je hezkej."

Eva IX. A: "Leonardo DiCaprio, protože je pěkný."

Jakub IX. B: "S Pamelou, ne snad? Je přeci pěkná."

paní učitelka Hana Šustrová: "Jako dítě jsem se účastnila besedy se spisovatelkou Helenou Šmahelovou, byla to taková starší paní, ale velice příjemná. Já jsem byla v té době předsedkyní třídy a děkovala jsem jí za ostatní. Ona mluvila něco v tom duchu, že by si mne vzala domů, byla jsem jí sympatická. Takže bych ráda strávila chvíli s někým z řady spisovatelů, který by mi byl podobně nakloněný jako ona."

pan učitel Baťa: "Asi Lawrence Ferlinghetti, to je můj oblíbený spisovatel. Napsal třeba *Nefér argumenty života*, to jsou divadelní hry. Z českých asi Jana Koubková, to je jazzová a bluesová zpěvačka".

Hana Hutlová a Marta Čermáková, VIII.A

J květiny můžou mluvit

Nevíte, jak vybrat tu nejvhodnější květinu pro maminku nebo babičku? Chcete se dozvědět něco zajímavého o kytičkách? O tom, jak se pěstují nebo o tom, co všechno obnáší práce dobrého zahradníka? Na všechny tyto otázky nám ochotně odpověděl majitel zahradnictví Blehovska, pan Petr Mikan. Takže si pozorně přečtěte náš rozhovor, ať jste o něco chytřejší, a na závěr pro vás máme dobrou radu nad zlato, která se vám na jaře, ale i v létě bude hodit!

1. Jak dlouho se drží tradice darování květin na sv. Valentýna u nás?

Asi před dvěma roky se lidé začali zajímat o květiny jako dárek na svatého Valentýna a tato tradice trvá dodnes.

2. Jaké druhy květin se u vás nejvíce prodávají a čím myslíte, že to je?

Nejvíce se u nás na Valentýna prodává rudá růže, stejně jako v západní Evropě a Americe, ale ten, kdo si rudou růží za 50 Kč nemůže dovolit, kupuje nejrozumnější druhy.

3. Jaké druhy květin byste doporučil věnovat mladé dívce, mamince nebo babičce?

Všem zamilovaným lidem bych doporučil vybírat červené květiny, protože červená je barva lásky. Jsou to například rudé karafiáty, gerbery nebo růže. A tyto rudé růže jsou v Holandsku až o 100% dražší, protože jsou také nejžádanější. Maminkám a babičkám bych doporučil cokoli, ať už to jsou orchideje, karafiáty, gerbery, lilie, růže nebo slunečnice. Jediné, co by je mohlo trochu urazit, jsou chryzantémy, které se považují za smuteční květiny.

4. Jak by asi mělo vypadat předávání květin?

Důležité je, aby byla kytička rozbalená a ne v ochranném papíru. Ozdobné celofánové nebo krepové papíry na ní nevadí, protože jsou součástí květin a předávaného dárku.

5. Je nějaký rozdíl mezi zimní a letní sezónou? A nebo máte stálý výběr zboží?

V dnešní době se dá sehnat v jakémkoli ročním období prakticky všechno. Ať už to jsou konvalinky v listopadu nebo slunečnice v lednu. Vše pak také záleží na ceně.

6. Máte ve vašem zahradnictví nějaký zvláštní druh rostliny? Která je nejdražší?

Snad nejzajímavější jsou orchideje a nejdražší anturie.

7. Co všechno se musí zvládat, aby mohl člověk prodávat v zahradnictví?

Musí zvládnout aranžování a především dobré sladění květin. V neposlední řadě musí mít člověk cit ke květinám a musí se snažit vyjít se zákazníkem.

Občas se najde zákazník, kterému se třeba nelíbí uvázaná květina, a tak ji paní prodavačka třeba dvakrát nebo třikrát převazuje.

8. Jaké květiny si lidé ve vašem zahradnictví nechávají vázat nejčastěji?

Tady v Chrudimi hlavně karafiáty, v poslední době se začaly prodávat růže a chryzantémy a také minikarafiáty, někdy se také prodávají levnější orchideje.

A na závěr jedna malá rada, která se vám bude určitě hodit:

Když dostanete květinu, určitě chcete, aby vám vydržela a aby váš byt krásnila co nejdéle. Proto ji každý den uřízněte o dva až tři centimetry a do vody kápněte trochu přípravku s živinami. Ale jestli nemáte čas na tuto proceduru, každou vázu pečlivě vydezinfikujte, třeba troškou SAVA. Uvidíte, že květině prodloužíte život a sobě krásný pocit z darované květiny.

Květomluva

ASTRA - Ach musíme se rozejít!

FIALA - Toužím po tobě!

JIRKA - Prosím, dopřej mi lásky.

KARAFIAT - Jsi krásná a duchaplná.

RŮŽE RUŽA - Horoucně tě miluji!

RŮŽE JASNĚ ČERVENÁ - Buď napořád a hodně šťastná.

Veronika Pullmannová, VIII. A, Kristýna Jarošová, IX. A

Test lásky

„Chceš-li být milován, miluj.“

Seneca

Jste zamilovaní? Nebo se vám někdo líbí? Nevíte to jistě? Tak si zkuste tento test lásky. Přeji vám mnoho dobrých zpráv, dobré nálady a hlavně lásky.

1. Přepadl vás tento pocit zcela znenadání?
2. Byli byste hodně žárliví, kdyby se o onoho člověka zajímal někdo jiný?
3. Když nejste pohromadě s ní(m), ploužíte se jako náměsíční a vzdycháte?
4. Jste šťastnější, když jste s ní(m)?
5. Je on(a) podle vás nejdokonalejší člověk pod sluncem?
6. Víte, co si váš idol myslí o penězích?

7. Zjistili jste, že v jeho přítomnosti ukazujete jen lepší stránky?
8. S rodiči netrávíte tolik času jako dříve?
9. Máte problémy ve škole?
10. Ukázal(a) byste dopis od milované osoby příbuzným?

Hodnocení:

Odpověď NE 10 bodů   odpověď ANO 0 bodů,   u otázky 6 je to obráceně

A jak jste dopadli?

- 70 - 100   Je to doopravdy láska!
50 - 60   Je zde určitá pochybnost!
0 - 40   Teprve hledáš toho pravého!

Kristýna Jarošová, IX. A

ZE ŽIVOTA ŠKOLY

„Poznáme se?“

„Děcka, mám pro vás na středu překvapení!“ Tak takhle nám paní učitelka oznámila projekt „Poznáme se?“, který se konal 9. února ve všech třídách naší školy. Pozorně jsme poslouchali, co stojí v dopise podepsaném „Pedagogický sbor školy“:

„Nebudete se učit podle obvyklého rozvrhu a většina z vás nebude pracovat ani ve své třídě. ... Po vyplnění krátké ankety si vylosujete číslo skupiny, ve které budete pracovat. ... V každé skupině se sejdou žáci z různých tříd. Cílem tohoto projektu je, abyste se navzájem poznali a zkusili si spolupracovat s různě starými spolužáky. ... Přejeme vám hodně radosti ze společné práce, nové kamarády a pěkné zážitky z celého dne.“

Popravdě řečeno, většina z nás z toho měla asi strach. Co se bude dít, vždyť tam nikoho nebudu znát? Tak tohle asi proběhlo hlavou každému z nás. Ale všichni jsme byli určitě mile překvapeni.

Po krátkém úvodu, kdy se i ti nejmenší otrkali, jsme se pustili do plnění úkolů. „Kdo má největší nohu? Jakub. Kdo je největší? Zase Jakub. Má delší vlasy Jana nebo Hanka? A kdo bydlí na levém břehu Chrudimky?“ Tak takhle asi vypadal první úkol ve všech skupinách. O něco těžší byl ten druhý. „Namalovat portrét toho druhého, a ještě k tomu jeho koníčky? No to je snad nemožné!“ Ale víme, že když se chce, tak to jde. A šlo to. „Jsem to opravdu já?“ napadlo nejednoho z nás při pohledu na výtvar svého kamaráda. Zahrát pantomimicky písničku „Na tý louce zelený“ či „Vyletěla holubička ze skály“? I toto se zdařilo: holubičky vyletěly, jeleni byli zastřeleni. Ani zpěv nechyběl.

Avšak rozdílné hlásky nešly dohromady. Nevadí. Čtvrťáčky nám písničkou o princezně ze mlejna náladu vylepšily. A už byl konec. Mladší žáčci nás opustili a my bez nich jsme si ještě povídali. „Mohlo to být klidně delší. Takových dní by mělo být víc. Svou třídu mám ráda, ale klidně bych je za tuhle skupinu někdy vyměnila.“ A k čemu to bylo dobré? No přece: máme nové kamarády. Ty, které už jsme znali, jsme poznali lépe, zjistili jsme, že i deváťák může pracovat s prvňákem a že nejen stejně starý spolužák může být fajn kamarád.

Hana Hutlová, VIII. A

Hodnotíme den

Probíráme se vašimi odpověďmi na otázky čtvrtého úkolu, který byl určen pouze pro žáky 5. až 9. ročníků: „Neučili jsme se podle rozvrhu, takže jsme se nic nenaučili. Jen jsme si hráli.“ Ne, tyto věty se neobjevily vůbec nikde. Že byste se i přesto něčemu naučili?

✓ **Spolupracovat**

„Ze začátku byl problém navázat spolupráci, ale potom se to už podařilo a vše šlo dobře.“

„Bylo jedno, jestli je to prvňák nebo deváťák, všichni jsme spolupracovali.“

„Nikdy jsem nečekala, že budu spolupracovat s prvňáky.“

✓ **Mít trpělivost s ostatními i se sebou**

„Největší problém je asi to naslouchání, každý křičí přes druhého, ale nakonec jsme se přece dohodli.“

„Mně samotné se nejvíc líbila dramatizace písničky. Vžila jsem se do role režiséra, který stále zdokonaluje nějaký detail.“

✓ **Zachovat si dobrou náladu i při drobném neúspěchu**

„Dařilo se mi kreslení, ale moc jsem nebyla spokojená se svým modelem. Stále sebou vrtěl a pak se i neprávem divil, co z obrázku vzešlo.“

„Moc se mi nepodařil obrázek. Holku, které je devět let, jsem nakreslil jako třicetiletou.“

„Problém byl, že mně mamka neudělala svačinu, tak jsem měl hlad.“

„Myslím si, že nikdo nepřinutí deváťáka, aby zpíval „Šla Nanyňka do zelí“.“

✓ **Neztratit smysl pro humor**

Povídám Monice: „Ráda si maluju.“ Zanedlouho podává Monika před celou skupinou informace o tom, co se dozvěděla: „Hanka se ráda maluje.“ Hm, jedno písmenko a jak teď vypadám. Díky, Mony.

✓ **Ale především – sami jste poznali, co bylo na celém dni nejdůležitější**

„Ted' určitě vím, že když půjdu po chodbě, tak uvidím více tváří a budu o nich alespoň něco vědět.“

„Zjistila jsem, že starší nemusí být tak špatní.“

„Ale ted' vidím, že kdyby tam nebyli ti mladší, nebyla by tam taková sranda, prostě nebylo by to ono.“

„Když jsem ho potkávala na chodbě, tvářil se zvláště, jako by mě nesnášel. Ale teď jsem zjistila, že bychom spolu dokázali vycházet. I přes veškeré překážky jsme se skamarádili.“

„Problém je asi v tom, že malé děti se bojí velkých a velcí se vytahují nad malými. A kdyby se všichni poznali, tak by se všechno vyřešilo.“

„Mladší děti měly jiný názor na starší děti, starší děti měly zase jiný názor na mladší. Takže problém, který je jenom v nás. A tak by mělo být víc akcí, abychom se mohli co nejvíce poznávat.“

„Tyto dny bych aspoň dvakrát do roka opakoval. Myslím si, že se tím všichni sblíží a skamarádí.“

„Spřátelil jsem se s jedním nepřítelem.“

„Já jsem ve své skupině našla spoustu nových kamarádů. Díky tomuto dni jsem poznala, jací mí spolužáci jsou, jaké mají vlastnosti (dobré i špatné), jaké mají záliby,..."

„Nikdy není pozdě začít si hledat kamarády.“

„Malé děti si zvyknou na starší. Starší odejdou ze školy a budou malým chybět.“

Vybíraly Jana Kapounová a Hana Musilová

Vyhodnocení některých otázek úkolu číslo 1 projektu

„Poznáme se?“

otázka	celkem	počet %
Kolik členů vaší skupiny má doma počítač?	257	55%
Kolik členů vaší skupiny dostalo k Vánocům knížku?	305	65%
Kolik členů vaší skupiny umí hrát šachy?	158	34%
Kolik členů vaší skupiny si pravidelně kupuje svačinu ve školním kiosku?	104	22%
Kdo z vaší skupiny hraje na nějaký hudební nástroj?	135	29%
Kdo z vaší skupiny se před odchodem do školy dívá na televizi?	162	35%
Kdo z vás navštěvuje nějaký sportovní oddíl?	190	41%
Kdo z vaší skupiny má zajímavého koníčka?	106	23%
Počet procent je vyjádřen z celkového počtu 467 zúčastněných žáků		

Vyhodnocení ankety „*Jak se mi to líbilo?*“

třída	A	B	C	D	E	celkem
	Moc se mi to líbilo a budu rád, když se projekt bude opakovat.	Bylo to docela dobré a nebude mi vůbec vadit, když se takový den zopakuje.	Celkem to šlo, ale kdybych nebyl ve škole, tak by mi to nevadilo.	Docela nuda a je mi jedno, jestli se ještě projekt bude opakovat.	Vůbec se mi to nelíbilo, raději se normálně učím.	
I. A	20	4	0	0	0	24
I. B	19	3	3	0	2	27
II. A	14	11	0	0	0	25
II. B	25	2	0	0	0	27
III. A	24	3	0	0	0	27
III. B	20	2	1	0	0	23
IV. A	24	1	0	1	0	26
IV. B	20	5	1	0	0	26
V. A	13	7	4	1	3	28
V. B	24	2	1	0	1	28
VI. A	19	5	0	0	0	24
VI. B	21	6	0	0	0	27
VII. A	21	6	0	0	0	27
VII. B	22	3	0	0	0	25
VIII. A	14	8	1	0	0	23
VIII. B	7	6	8	0	1	22
IX. A	4	15	9	1	0	29
IX. B	12	4	4	3	0	23
celkem žáků	323	93	32	6	7	461
počet procent	70,1%	20,2%	6,9%	1,3%	1,5%	

TETKA ABECEDA A LYŽAŘSKÝ VÝCVIK

A “A abyste na nic nezapomněli!” upozornil nás pan ředitel a svižným krokem zamířil ke dveřím. Ještě dva dny...

B Batoh, lyže, 3 roláky, ..., to vše asi překontrolovaly naše maminky ještě před odjezdem.

C Crrr, crrr, zvoní neodbytný budík. Ještě oběd, kufrý dát do auta a frrr !

D Dlouho očekávaná chvíle je tady, můžeme vyrazit. Pár polibků a jedeme.

E Eliška, Marta a pár osmáků, kteří jedou s námi, se uvelebili v zadní části autobusu. Autobus si brouká svoji písničku. Míjíme vesnice a města. Konečně - Orlické hory.

F Fík by si věděl rady stejně jako psí spřežení, které nás - uvízlé, bez potíží objelo.

G „Guláše se dnes asi nedočkáme,“ prohodil nějaký vtipálek vzadu.

H Hluboké nadechnutí a pár zívnutí ještě nic neznamena, hlavně když se autobus vyškrábe k chalupě, tak to jsme si v duchu říkali, ještě než jsme uvízli. Venku je chumelenice a vidíte, že vlastně nic nevidíte.

CH Chvilka napětí a už šlapeme do kopce.

I Idylka a dobrá nálada se rázem proměnila v pravý opak. Jdeme už jen z dobré vůle a z pocitu, že na nás čeká teplý čaj.

J „Ještě chvíli a jsme tam,“ to jsou slova paní učitelky, i když víme, že před námi jsou ještě dva kilometry.

K Kus cesty nás stále čeká, ale před námi se objevuje traktor s našimi bágly. Chopíme se jich a spěcháme za světlem.

L Líně jsme vybalili a mrskli sebou na nepovlečené postele. Večeře nám byla ukradená, hlavně, že jsme v cíli.

M Milovníci lyžování se hned druhý den vrhli na svah, ale my jsme se držely radši dále.

N Následovalo rozdělení lyžařů. A pak základní výcvik. Podmínky byly příznivé, a tak jsme si užívali sněhu a lyží.

O Opravdové zklamání nastalo až další dva dny. Lilo a lilo.

P Příští nepřízeň nám v ničem nezabránila, vydali jsme se lyžovat, i když nevíme proč. Přisáté kombinézy, promočené na kost, spolu s pomou, budily zvláštní dojem „nasáklé žínky.“

R Rychle jsme upalovali do chaty. Další den uběhl klidně, alespoň jsme si vyzkoušeli běh na lyžích. Příjemnou atmosféru jsme zakončili společným večerem.

S Spolu se členem horské služby jsme probírali okolí, ve kterém se nacházíme. Dlouhé povídání nás sice unavilo, ale hledání zvířat v zasněžených stromech, nás probralo k životu.

T Trocha obav, když se vám lyže smekne po ledu, ale požitek z prudké sjezdovky, kterou jsme si dopřáli v Polsku, stál za to. Natlučené části těla a drobné zhmožděniny nám ošetřila zdravotnice.

U „Určitě prohraju nebo si něco zlomím o ty tyče,“ běduje moje kamarádka. „Při nejhorším tě dole seberu,“ odpovídám já a kroutím očima. Ano, je tu poslední den na sjezdovce, který trávíme závody - slalomem, sjezdem a během na lyžích.

V Většina si asi myslela, že se uprostřed jízdy zabodnou špičkami do sněhu. Jinak si tu počáteční paniku nedokážu vysvětlit. Zkrátka všichni dopadli velmi dobře.

Z Závěrečný večer je tu a my sedíme na židlích s nastraženými ušima. Vyhlašují se výsledky závodů. Sláva, večerka se prodlužuje a my si můžeme na chvíli zatrsat. Poslední noc, ještě foto na rozloučenou a pak, Šerlichu, sbohem, bylo tu dobře !!!!

L. Stillerová, K. Soudková, VII. B.

Střípky z lyžařského kurzu

Strastiplná cesta

Je sobota odpoledne, sedmé třídy odjíždějí na lyžařský kurz. Poslední rozloučení a vyrážíme na cestu do Orlických hor. Všichni se těšíme na super lyžování. Přijíždíme k Deštnému. Míjíme dobře upravené sjezdovky a blížíme se k prudkému kopci, který je asi pět kilometrů dlouhý a na kterém je naše cílové místo – Masarykova chata na Šerlichu. Ale co se to děje? Autobus už nemůže dál, podkluzují mu kola. Řidič nasadí řetězy, ale ani ty mu nepomáhají. Tak musí zacouvat zpátky do Deštného. Pan ředitel vystoupí z autobusu a jde shánět odvoz věcí na chatu. My se vydáváme na pět kilometrů dlouhou túru do kopce. Je tma, sněží a fouká silný vítr. Asi po hodině a půl se dostáváme na chatu. Někteří chlapci se vrací pro lyže a batohy třikrát až čtyřikrát k traktoru, který až na místo nevyjel. Potom následuje rozdělení na pokoje, ubytování a pak už je večerka. Dáme si pozdrav na dobrou noc a jdeme spát.

Jan Gregor, VII. B

Závody na běžkách

Už je rozhodnuto. I když je venku pořádná vánice, jdeme závodit na běžkách. Vůbec se mi nechce ven z vyhřátého pelíšku. Nejdříve jdou kluci. My si povídáme s paní učitelkou Linhartovou a připravujeme si šály, čepice, prostě vše, co nás zahřeje. Vyrážíme. Před chatou nás napadají hrůzostrašné představy. Co když se nevrátíme? Tyto chmurné myšlenky rychle zaháníme, protože přicházíme do lesa, kde vůbec nefouká. Klepou se mi kolena, ale říkám si, že je to jen pouhý závod. „Připrav se na start,“ slyším hlas paní učitelky Jansové. Jdu z holek první. Já dvacetdvójka. „Tři, dva, jedna, teď!“ odstartovávají paní učitelky můj závod v hlubinách temného lesa. Odpichuji se hůlkami, jak nejrychleji můžu, ale moc se mi to nedaří. Přijíždím ke skupince osmáků a přede mnou se cesta rozdvíjí. Kam jet? Doleva, nebo rovně? Petr na mě křičí: „Doleva, doleva!“ Cože? Doleva? Myslela jsem si, že trasa bude dlouhá dva kilometry a teď mám jenom objet osmáky? Také slyším Martu: „Kudy to jede?“ Nevím, co si mám myslet. Panikařím. Dělá si ze mne Petr legraci? Přeci jenom zabočím doleva, ale nevím, jestli jedu správně. Nakonec dorážím do cíle...

Lucie Smyslová, VII. B

Někdy je strach zbytečný

A je to tady! Ptáte se co? No přece poslední den na lyžích. Pro některé obávaný, pro jiné zase tak dlouho očekávaný a radostný. Závody na lyžích. Slalom, sjezd a běh. Navenek vypadám celkem normálně, ale v hloubi duše se skrývá strach a nervozita. Rychle do přezkáčů a honem na svah. Pár sjezdů pro zahřátí a už jsou kluci na startu. Začíná slalom. Boj s tyčemi nasázenými po sjezdovce. Pár zatáček a jsou všichni dole. Teď jsou na řadě dívky. Jdu na to. Trocha ledu pod lyžemi, ale rovnováha vítězí. Hurá, jsem dole a bez pádu. Druhé kolo jde také hladce, a tak všechny záporné dojmy utíkají za nejbližší strom...

sjezdů pro zahřátí a už jsou kluci na startu. Začíná slalom. Boj s tyčemi nasázenými po sjezdovce. Pár zatáček a jsou všichni dole. Teď jsou na řadě dívky. Jdu na to. Trocha ledu pod lyžemi, ale rovnováha vítězí. Hurá, jsem dole a bez pádu. Druhé kolo jde také hladce, a tak všechny záporné dojmy utíkají za nejbližší strom...

Katka Soudková, VII. B

Klub mladých debrujarů

Víte, kdo jsou to debrujaři? Ne? A představte si, že někteří žáci z naší školy debrujaři jsou! Že se vám zdá název poněkud zvláštní? Jestli ano, pokusíme se vám ho alespoň trochu přiblížit. Vznikl z francouzského slova DÉBROUILLAR (šikovný, obratný) a SE DÉBROUILLER (umět si poradit). Lidé s tímto spojením provádějí různé pokusy a experimenty. Jsou to většinou děti od 7 do 15 let, ale spolupracují s nimi i rodiče, sourozenci, učitelé a jiní lidé se zájmem o vědu a techniku. Tento klub existuje na naší

škole od září 1999 a nyní ho navštěvuje 20 členů. V České republice vznikl podstatně dříve. Byl založen již v roce 1992 a dostal se k nám z Kanady.

V našem školním klubu jsme zatím vyráběli například drahokamy, vánoční přání s hlavolamem, bublifuk a další zajímavé věci.

Co vidíte na obrázku?

Přesvědčili jste se o tom,
že i vaše oči vás mohou oklamat.

E. Zajícová a V. Blešová, VIII. A

Byli jsme při tom Den s redaktorem Českého rozhlasu

3⁴⁵ Crrr, zvoní budík. Milanu Václavíkovi nezbývá nic jiného než vstát a vyrazit do Hradce Králové. Za chvíli stojí venku a vidí, jak se k němu řítí bílý drak značky Škoda s panem učitelem Baťou za volantem. Teď zbývá jen nás posbírat na domluvených místech. A pak hurá do rozhlasu !!!

5⁰⁰ - 7⁰⁰ Rychle se rozmluvit a začínáme! "Milí posluchači, je pět hodin a u mikrofonu je Milan Václavík, přeji krásné ráno." Tak takhle vítá moderátor posluchače. Jako každé ráno si i teď dělá poznámky z novin o tom, co se kdy a kde přihodilo. Zanedlouho tyto poznámky čte. Jaké budeme hrát písničky? Tak to se dá lehce vyřešit s technikem.

7⁰⁵ - 9⁰⁰ A už je konečně přestávka. Redaktor se s chutí zakousává do jablka, které nám bratrsky nabízí. Ani pravidelná soutěž nesmí chybět. Za chvíli informuje posluchače o novinkách z internetu. V devět hodin se loučí s posluchači a společně s námi odchází.

9⁰⁵ - 10⁰⁰ Náš hostitel nás provádí po příjemném prostředí Českého rozhlasu. Střížny, studia, kanceláře, to vše je potřeba k provozu rádia. Předvádí nám s kolegy, jaké vtípky jdou dělat s technikou.

10⁰⁵ - 11²⁰ Odcházíme z Českého rozhlasu. Jdeme společně do nedaleké restaurace a jsme pozváni na horkou čokoládu. Pak už nezbývá nic jiného, než nabrat vítr do plachet a vydat se směr Chrudim.

Rozhovor s Milanem Václavíkem

Jak jste se k práci redaktora dostal?

"To bylo úplně náhodou, bylo to ještě v Profilu. Dřív jsem dělal v jedné firmě na ocelové konstrukce a šel jsem do rádia domluvit reklamní spot. Přišel jsem na jednání se současnou majitelkou a tam jsem si padli do oka. Líbil se jí můj hlas; řekla, ať to zkusím. Tak jsem to zkusil."

Chtěl jste být vždycky moderátorem?

"Vůbec ne, bylo to úplně náhodou. Když jsem měl jít na první zkoušky, tak jsem ho začal poslouchat, pro mě to bylo něco moc vzrušujícího, poznat tehdejší hvězdy Profilu. Pro mě to byla světová nabídka, ale nikdy jsem o tom nepřemýšlel. A po těch dalších zkušenostech přišla nabídka z televize a už to šlo samo. Teď už je velice málo lidí, kteří přijdou a jsou přijati, je těžké se do toho dostat. Nynější moderátoři se už v rádiích jen střídají. Člověk musí mít žaludek na to, aby se ubránil lidem, kteří si chtějí udržet svou pozici. Mluvím o lidech, o moderátorech, kteří jsou trvale zaměstnaní a jde jim o práci. My jsme externisti, můžeme mít práci, ale také nemusíme, my jsme na to zvyklí a naučení s tím žít."

Jaký by měl podle Vás být dobrý moderátor?

"Mně hodně dlouho trvalo, než jsem se naučil být sám sebou. Přišel jsem do jiného média a měl jsem pocit, že musím být nejlepší, musím být stoprocentní a musím vypadat nejlépe. Mluvit spisovně, abych tu novou práci dostal. Bohužel je to horší. Nemá cenu se na to upjatě soustředit. Přijdu takový, jaký jsem, a zrovna tak to řeknu. Na mikrofon mluvím tak, jako mluvím normálně. Člověk by měl být přirozený, chovat se k lidem normálně a ono si to cestičku najde."

Co je na této práci nejzajímavější?

"Musím rozdělit komerční rádio, Český rozhlas a komerční televizi. V komerčním rádiu byl velký kontakt s lidmi. Tady je ho míň, takže je to i míň zajímavější. Hudba není tak poutavá, ale chtěl jsem sem proto, že je to trochu serióznější rádio, chtěl jsem si odpočinout od komerčních rádií, tam je to ostřejší, lokty jsou tam tvrdší. Řekl bych, že je to tady o něco klidnější. Například není tu žádná hudba jako je house, disco. Nejsem s tím moc spokojený, protože střední vrstva poslouchá jinou hudbu. Nejzajímavější je však pocit, když se vysílání podaří a lidé pochopili to, co jsem řekl. Z toho mám pak radost."

Setkal jste se s nějakým kladným, nebo naopak záporným hodnocením?

"Negativním ne, ale často se stává, že volá posluchač, který slyší, že byl uveřejněn nepravdivý údaj. Český rozhlas poslouchají většinou takoví ti vědátoři, kteří na to mají čas a vnímají každé slovo. To samozřejmě není možné u normálně pracujícího člověka. Třeba zaslechnou, že Einstein zemřel v roce 1950, a on zemřel 1951, rvali by se za pravdu až do krve. Pak se ještě rozčilují, kdo to tam říká takové věci a jak je možné, že jsme se spletli, že je

to zneuctění osobnosti. Kladné ohlasy, ty jsou. Třeba když moderujeme nějakou akci, tak někdo přijde říct, že poslouchá naše vysílání a že se mu to líbí."

Máte nějakou veselou příhodu?

"Přežbleptů je hodně, ale často se mi stává, že si spletu zprávařky, přestože je znám hodně dlouho. Jedna je Romana Černá, druhá Marcela Fialová. Můžu je znát deset let, ale minimálně jednou do týdne jejich jména řeknu přesně opačně. Stává se to tak často, že už na to ani nereagují."

Poznávají vás lidé na ulici?

"Na ulici mě lidé poznávají, ale spíš z televize, přestože v televizi už rok a půl nejsem. Vidím, že na mě koukají a přemýšlejí, odkud mě znají, ale nemohou si vzpomenout. Když jim to nedojde, tak se ještě pořád otáčejí a lámou si s tím hlavu. Někteří, to jsou zase ti starší lidé, kteří vysílání sledovali dennodenně, si zjistili v seznamu mou adresu a psali mi, kam jsem zmizel a kde teď vysílám. Často chtějí třeba tužku, takže jak jsem přišel do Českého rozhlasu, nafasoval jsem se tužkami a posílal jim je a oni byli strašně vděční. Televize je v něčem neopakovatelná, chtěl bych to ještě někdy zažít. Rádio má také své kouzlo, ale je to jiné."

Není to náročné vstávat tak brzo? Jak to ovlivňuje Váš organismus?"

Náročné to je, ale naštěstí se to střídá, takže nevysílám jenom ráno, ale i odpoledne. Odpoledne je to lepší. Člověk už je zapřažený a jde předat jenom ten svůj pocit posluchačům. Kdežto ráno musí přemoci nejdřív sám sebe. Po celou cestu z Chrudimi do Hradce si nemám s kým povídat, a tak se rozmlouvám. Je to ale nudné, nezábavné. Po ránu se člověk těžko dostane do správné nálady, která by posluchače dokázala zaujmout, není to jednoduché. A organismus to ovlivňuje tak, že třeba přijedete ve dvanáct domů, tak v jednu lehnete a ve čtyři se vzbudíte. Tělo už si říká o to, že chce spát, ale i když půjdete spát v devět, stejně usnete o půl jedenácté, protože tělo je navykklé chodit spát v tuto dobu. A tři až čtyři hodiny spánku, to vám nic nedá. Příjemné ale je, když padne devátá dopoledne a já mám pocit, že už mám vlastně vyděláno."

Hana Hutlová, Marta Čermáková, Veronika Pullmannová, VIII.A

POZVÁNKA

DO GALERIE POD ŠIROKÝMI SCHODY

1. Kdy tato galerie vznikla?

"Naše galerie vznikla v roce 1998 na podzim."

2. Kdo přišel s nápadem ji založit?

"Založení Galerie pod Širokými schody byl nápad pracovníků firmy Vodní zdroje Chrudim."

3. *Jak vznikla, byl začátek těžký, např. v získání prostorů nebo nějakých jiných věcí?*

"Získání prostorů nebylo těžké, protože galerie je budovou firmy. To tedy problém nebyl, ale vězelo v tom něco jiného. Původně měly v těchto místnostech být sklady, a teprve při rekonstrukci domu jsme zjistili, že tyto prostory jsou příliš krásné na to, aby sloužily ke skladování věcí. Proto jsme se tedy rozhodli, že zde budou výstavní prostory. Tím pádem přišly problémy finančního a technického rázu, ale naštěstí se vyřešily."

4. *Kam chodíte na nápady, co vystavovat?*

"Do vlastní hlavy."

5. *Kde získáváte materiály ke svým výstavám?*

"Různě. Když výstavu pořádá firma Vodní zdroje, materiál si sháníme sami, a nebo si jej zabezpečuje ten, kdo výstavu pořádá, což je příklad této výstavy."

6. *Jaká výstava sklidila podle Vašeho mínění největší úspěch?*

"Kamenná Chrudim, výstava o geologii a historii města. Chodila sem spousta návštěvníků, ale i škol."

7. *Pořádáte i něco jiného kromě výstav?*

"Ano, pořádáme pravidelné přednášky a přednáškové cykly."

8. *Na jakou tematiku jsou tyto přednášky zaměřeny?*

"Přednášky bývají často spojeny s předmětem výstavy, takže po vernisáži je obvykle přednáška, která se týká předmětu výstavy, což může být o Chrudimi nebo o cestování, témata jsou různá. A mimo to zde běží dlouhodobý cyklus (již druhý ročník) Základy křesťanství, který můžete navštívit každý týden ve čtvrtek."

9. *Jaký má úspěch tento cyklus?*

"Větší a větší. Ze začátku chodilo dvacet až třicet lidí, teď se návštěvnost pohybuje okolo sta lidí."

10. *Chystáte něco do budoucna? Dali jste si vůči galerii nějaké novoroční předsevzetí?*

"Novoroční předsevzetí jsme si nedali, ale rádi bychom udrželi to, co běží, tedy skupinku lidí, kterou zajímá naše činnost, nechtěli bychom je zklamat, a proto pro ně připravujeme i další výstavy, v tuto chvíli už je naplánováno deset výstav dopředu."

11. *Chtěl byste něco vzkázat dětem?*

"Přijďte se podívat. Máme to tu hezké a pořádáme zajímavé výstavy!"

12. *Kdo ze známých osobností se zde byl už podívat?*

"Byla tu většina těch, kteří jsou důležití jak v městském, tak okresním měřítku, jako např. přednosta okresního úřadu, starosta města a další. Nám ale nejde ani tak o to, aby sem chodili důležití nebo známí lidé, ale aby se tady objevila skupinka těch, které to opravdu zajímá."

13. Pořádáte pouze výstavy nebo si zde lidé mohou i něco zakoupit?

"Výstavy jsou většinou neprodejné, ale přes letní měsíce mají spíše umělecký obsah. Autoři tedy mohou dát svá díla k dispozici a možná i ke koupi."

14. Mohl byste nám vysvětlit, jak funguje a co má za úkol firma Vodní zdroje Chrudim?

"Vodní zdroje jsou hydrogeologickou, ekologickou a vodohospodářskou firmou. Většina práce, kterou děláme, je zaměřena na vyhledávání podzemních vod, na přípravu zdrojů vod, studní, vrtů, jímacích zářezů a zejména na ochranu vod, takže se zde řeší případy havarijního znečištění vod. Někde se například převrátí kamion a vyteče z něj nafta, my navrhujeme a řídíme práce, které zachraňují přírodu."

PROGRAM GALERIE POD ŠIROKÝMI SCHODY DO ČERVNA 2000

Únor - Jsme tady (Výstava o tzv. neziskových organizacích na Chrudimsku. Tyto organizace vystavují již podruhé, je to např. skaut, ochranáři přírody a různé zájmové nebo mládežnické organizace, kterých je po Chrudimi velké množství.)

Březen - Chrudimské stromy

Duben - Krkonoše (Výstava s cestopisnou tematikou)

Květen, červen - Pravěk Chrudimi a historie města

Na naše otázky nám odpovídal RNDr. Mgr. Tomáš Pavlík

E. Zajícová a V. Blešová, VIII. A

Těžké začátky

Jsme země olympijských vítězů a několikanásobných mistrů světa. Tady je snem každého třetího kluka hrát hokej. A nejen pro nic a za nic, ale třeba proto, aby se dostal do národního mužstva a třeba i do nejprestižnější hokejové soutěže na světě jménem NHL.

Ono se řekne, nauč se bruslit, on si tě všimne trenér reprezentace a je z tebe milionář. Tak lehké to vůbec není. Taková cesta je velmi dlouhá a náročná jak fyzicky, tak finančně, ale nemožné to určitě není. Chcete to v úterý, ve čtvrtek a pátek od 15:15 pro kluky narozené v letech 93-96, elévů v pondělí od 15:15 a ve středu od 15:30 pro kluky narozené v letech 89-94 a mladších žáků v pondělí od 17:00 a ve středu od 16:30 pro kluky narozené v letech 86-88. A kam? Na zimní stadion v Chrudimi. Přihlaste se do hokejového klubu a začněte s hokejem. Nejdříve musíte ale mít 1000 Kč jako členský

příspěvek a sami si koupit hokejku, brusle, helmu, košík na helmu, nákrčník a nejlépe i hokejové rukavice. No a poté s chutí do toho. Někdo by si myslel, že má vyhráno, ale je teprve na počátku těžké cesty k hokejovým výšinám.

V příštím čísle vám přineseme další informace a možná i malý dárek. Takže nezapomeňte si koupit Malíček i příště.

Martin Jiruška, VI.A

Byli jako my...

A jsme tu opět s vaším oblíbeným koutkem o průšvících, trapasech a zážitcích našich učitelů. I dnes se můžete přesvědčit, že vy nejste jediní, kdo měl nebo má trable se školou...

Paní učitelka Jitka Linhartová: "Všichni máme jistě v paměti svůj první školní den. Také já, jako šestileté dítě, jsem se nemohla dočkat, až konečně zasednu se svou novou červenou aktovkou patřičně našňořena a načesána - coby *velká holka* - do školní lavice. Moc ráda a s velkou úctou vzpomínám na svoji první paní učitelku Hulovou, kterou jsem měla až do 3.třídy. Byla to již starší paní a zahrnovala nás svou laskavostí a spravedlností. Od své oblíbené paní učitelky jsem dostala ve 3. třídě svou jedinou poznámku během školní docházky - *Je nepozorná, píše nedbale*. Bylo mi to tehdy moc divné, vždyť v notýsku zářily samé jedničky! Paní učitelce však nic neušlo. Ani moje zaujetí pro to, co se dělo za okny naší třídy. *Když ten ptáček za okny tak hezky třepotal křídélky a sluníčko nádherně svítilo!*"

Paní učitelka Šárka Pudilová: "Stalo se to, když jsem chodila na základní školu, asi do 6. třídy. Na suplovanou hodinu k nám přišel pan učitel a oznámil nám, že nám bude celou hodinu předčítat Čapkovy Povídky z jedné kapsy. Pokud je znáte, tak víte, že některé z nich jsou docela humorné. A to se mi stalo osudným. Při čtení jedné z nich jsem se začala smát a pan učitel mě obvinil, že se bavím, neposlouchám ho a poslal mě za dveře. Musela jsem tam stát asi dvacet minut - do konce hodiny. Strašně jsem se bála, že okolo půjde mamka, která učila na stejné škole. Doma jsem se stejně k této nepříjemnosti přiznala a šla jsem se panu učiteli omluvit, i když jsem dodnes přesvědčena, že se mi stala křivda."

Hana Hutlová a Marta Čermáková, VIII.A

RYBÁŘSKÉ OKÉNKO

Petrův pstruh

Petr byl velikým rybářem a fascinovalo ho lovit veliké a dravé ryby. Jednou si Petr vyšel na potok chytit si okounky na jednu štiky, která se usadila v rybníce poblíž Petrova domku. Nahodil žízalu a čekal. Za chvíli mu zabral

malý okounek a Petr ho bez obtíží vytáhl z vody. Okounka si uložil do kbelíku a nahodil podruhé. Pozorně sledoval splávek a měl nastražené uši. Najednou zajel splávek jako šídlo pod hladinu a Petr rychle vstal, chytil prut a zasekl. Byl to neobyčejný záběr! Nebyl to tah okounka, ale byl to tah velkého pstruha potočního. Petrův vlasec byl napnutý až k prasknutí. Byl to dlouhý a vyrovnaný boj bez chviliek odpočinku; pstruh i Petr nechtěli za žádnou cenu polevit. Rozdivočelý dravec napnul vlasec jako strunu a mocným tahem krájel vodní hladinu na tenkou křišťálovou tříšť. Nakonec byl Petr lepší a uspěl. Pstruh, který ležel v Petrově náručí, byl prostě ten nejlepší. Lovec měl naštěstí ve své brašně svůj fotoaparát a mohl si krásného pstruha na památku zvěčnit. Na tuto šťastnou chvíli Petr nikdy nezapomene.

Pstruh potoční

Pstruh potoční žije v mělkých zátočinách nebo horských potocích. Živí se například chrostíky, žížalami, muškami, komáry, broučky, potápníky a vodní drobotinou. Je to dravá ryba a má nádherné maskování, které připomíná kamínky ve vodě, porosty na kamenech a barevné části ve vodním světě. Rozlišujeme několik druhů tohoto dravce - pstruh obecný, říční, jezerní, americký duhový, mořský, ocelový, zlatý, Clarkův a pravý pstruh, lenok sibiřský. Rybáři loví pstruhy většinou na umělé návnady, což jsou umělé mušky, rotační třpytky, plandavky na větší druh, také woblery.

Aleš Bukáček, VI. A

Koutek pro mlsné jazýčky

Ahoj! Vítejte vás v naší nové rubrice. Můžete v ní nalézt všechno to, co každý den hledáte v lednici nebo spíži. Ano, hádáte správně, je to dobré jídlo. Vsadíme se, že by se nenašel nikdo, kdo by si nerad pošmákl na nějaké té vybrané lahůdce. A těch tu můžete najít spousty. Proto neváhejte a pusťte se do vaření! Přejeme vám dobrou chuť.

Jako první jsme si přichystali zajímavý recept od paní učitelky Hany Janečkové, která je známá svým kuchařským uměním.

1. Jaký máte vztah k jídlu?

Jak kdy a jak ke kterému. Když jsem v pohodě, tak k *dobrému* jídlu kladný, jsem totiž mlsná.

2. Dáváte přednost sladkým nebo slaným jídlům?

Jeden můj známý říkal: "Nudle s mákem můžu, zvláště, když jsou posypaný kotletama." Pro sebe bych to otočila. Po dobrém slaném jídlu si moc ráda dám ke kávě sladkou mňamku.

3. Jaké máte ráda pití?

Pokud nemusím pít hořké žaludeční čaje, mám ráda kávu se smetanou, po masitém jídle pivo a z alkoholu fernet. V životě jsem ale asi nejvíce vypila neslazených minerálních vod.

4. Máte nějaký veselý zážitek spojený s jídlem?

U kamarádky Mirky mně moc chutnala buchta. Napsala mi recept a já se hned pustila do přípravy. Těsto bylo ale hrozné. Zhlédla jsem Mirku v okně a voláním přes celou ulici jsme zjistily, že zapomněla napsat dost podstatnou věc pro keřirovou buchtu, totiž právě ten keřír. Křičely jsme tak hlasitě, že bych se divila, kdyby v naší ulici keřirovou buchtu neznali.

Nepřavý tatarský biftek

Kde jste získala tento recept?

Tento "biftek" vaříme podle časopisu Receptář už asi patnáct let.

Jaký nápoj by byl nejvhodnější k tomuto jídlu?

Pro dospělé určitě dobře vychlazené pivo a vy si zkuste podle vlastní chuti poradit sami.

NA PŘÍPRAVU POTŘEBUJEME:

4 větší brambory, 1 cibule, 2 - 3 stroužky česneku, 1 lžička oleje, sůl, pepř, červená paprika, 1 malý rajský protlak nebo ostřejší kečup, sojová omáčka, chléb

Brambory uvařené ve slupce nastrouháme na jemném struhadle, přidáme nadrobno nakrájenou cibuli, utřený česnek, olej, sůl, pepř, červenou papriku, rajský protlak a

trochu sojové omáčky. Vše důkladně promícháme a necháme v lednici asi dvě hodiny proležet. Chléb osmažíme na topinky a potřeme vytvořenou směsí.

E. Zajícová a V. Blešová, VIII. A

LITERÁRNÍ SOUTĚŽ

Ahoj čtenáři a čtenářky. Tato soutěž je určena pro ty, kteří umí hledat ve svých hlavičkách nebo encyklopediích, dovedou se orientovat v knihovně, nebo se nestydí zeptat rodičů, babiček, tetiček... Na úspěšné řešitele čekají pěkné ceny. Teď už stačí jen napsat správné odpovědi na úhledný papír se jménem a třídou, nalepit kupón a vhodit do schránky Školní vrby. Tak s chutí do toho!!!

MALÍČEK 3

**LITERÁRNÍ
SOUTĚŽ**

kupón

Úkol číslo 1. – Kdo napsal tyto knihy:

Mauglí (Kniha džunglí)

Mach a Šebestová

Emil a detektivové

Kytice

Alenka v kraji divů

Tajuplný ostrov

Dášenska

Tři mušketýři

Úkol číslo 2. – Jaké národnosti byli tito spisovatelé:

Hans Christian Andersen

Arthur Ramsone

Karel May

A.C.Clarke

Jules Verne

Betty MacDonaldová

Úkol číslo 3. – Ve kterém městě se nachází muzeum knihy?**Dobrovolný úkol – Jak se jmenuje nejmenší kniha na světě, kolik měří?***Veronika Šustrová a Jana Machová, VI. B*

ZKUSTE TO S NÁMI

Poprvé jsme si pro vás připravili dva příběhy, které jsou napsány tak, aby všechna slova začínala na stejné písmeno. Pro tentokrát jsme pro vás vybrali příběh na písmeno S s názvem Starosti slepýšů a druhý na písmeno P, který se jmenuje Psaní. Přejeme vám pěkné počteníčko.

Starosti slepýšů

Slepýš Standa se se sousedkou Soňou Starou snaží slézt stůl. Snad stůl slézt svedou. Soňa stůl slezla, Standa se smůlou, strachem setrval. Spadl, skončil se sádrou. Soňa se se svým srandovním snem svěřila Staňkovi se sestrou Sárrou. Smáli se snu snad sedm sobot. Stejně sny se Sárrou sdílely spousty stejně starých slepýšů.

Psaní

Pan právník Petr Pekárek psal psaní pro překrásnou paní prodavačku Pavlínu Piskačovou. Potom pospíchal přes převeliké pole poslat psaní. Přitom potkal pana policistu Pavla Pěnkavu. Pan policista právě pospíchal pro pečivo. Pozdravil přítele. Pátek poledne Panu Petrovi přišlo psaní. Píše paní Pavlína

Pokud se vám tyto příběhy líbily, zkuste si to také! Když se vám povedou, můžete nám je přinést do MALÍČKU. Těšíme se na vaše příspěvky.

Veronika Šustrová a Jana Machová, VI.B.

Věci kolem nás, jejich sny, touhy a přání

Cestovní pas

Představte si nový cestovní pas. Je krásně zelený a voňavý. Když se narodí, nemůže se dočkat svého pána. Na stole v kanceláři sní o tom, jak bude cestovat do různých zemí světa. Už zbývá jen chvilinka k příchodu nového majitele. Najednou se ozve: „Ťuk ťuk.“. Mladý pán vstoupí dovnitř a povídá: „Jdu si pro nový cestovní pas.“ Když mu ho paní podává, pas se probudí ze svého snění. A to už se nese v Martinově kapse domů. Martin ho uloží do zásuvky a pas je celý spokojený, že si může po nervácích, které měl, odpočinout. Ale než ulehne, seznámí se s kamarádkou občankou. Roztáhne se vedle ní a za chviliku spí. Když

se probudí, touží svou kamarádku obejmout, ale vtom se otevře šuplík a pas se vydává na cestu do Ameriky. Letadlo přistane a pas se rozhlédne po Americe. Moc se mu tu líbí. Potom se opět rozvalí v Martinově kapse. Zdá se mu o další cestě v letadle. Když se vzbudí, zahlédne řidičský průkaz. Ten mu říká, že jsou v zásuvce a v hotelu Queen. Tam spolu stráví velice dlouhý čas. Každý den pas vypravuje řidičskému průkazu o své kamarádce občance. Přesto ho dlouhé vyvalování v šuplíku nebaví. Pán si však našel novou práci, při které často cestuje, a tak je pas šťastný, že může jezdit a létat s ním.

Veronika Šustrová, VI. B

Kolo

Představte si nové kolo, které sní o tom, že si ho koupí malý, lehounký chlapec nebo děvče, že se podívá do ciziny a uvidí krásné, velké, zelené, rozkvetlé stromy a také, že uvidí domy vysoké až do nebes. Pak by chtělo jet do hor, ale ne moc vysokých, aby se nenadřelo, a také by chtělo jet lesem, hopsá to tam ze strany na stranu a zepředu dozadu, je to tam samá legrace.

Zatím si ho ale koupila starší paní. Jezdí s ním do práce, pořád po silnici, kolikrát ho vede po chodníku, a nebo po prašné cestě, ale kolo toho už má dost, a tak se rozhodne, že se rozbije. Když paní jede ráno do práce, spadne kolu řetěz. Tak je to ještě několikrát. Paní to omrzí a uklidí kolo do kůlny. Kolo si myslí, že už nebude nikdy jezdit a je mu to všechno líto. Jak teď rádo vzpomíná na tu známou silnici, na ty nudné chodníky a prašné špinavé cesty. Je smutné, je mu do pláče.

Když tu se najednou ve dveřích kůlny objeví malá postava. Je to postava malého chlapce. Míří přímo ke kolu, které tak krásně sní o horách, lese, o cizině, vysokých stromech a domech. Malý chlapec vyvede kolo ven a spolu s pěti kamarády jede do hor. Jedou přes les, kde jsou stromy vysoké

skoro až do nebes a krásně to tam hopsá ze strany na stranu, zepředu dozadu.

A tak se kolu splnilo alespoň pár jeho přání.

Radka Paulusová, VI. B

Knížka

„To jsem ale nešťastná,“ povzdychne si knížka. Taková krásná knížka plná napínavých příběhů a barevných obrázků, která sní o tom, že si ji konečně někdo přečte a bude si jí vážit. Zatím leží pohozená na polici, plná prachu, s ohnutými někde i roztrženými listy. Doufá, stále doufá, že si ji někdo povšimne. Nikdo si jí však nevšimá. Knížka už ztrácí veškerou naději. Ani netuší, jaké překvapení jí připraví děti, které přijedou na prázdniny. Natolik je zaujmou její příběhy, že si knížku berou všude s sebou. Dokonce jí i zalepily její natržené listy. Knížce se splnil její velký sen.

Jana Machová, VI. B

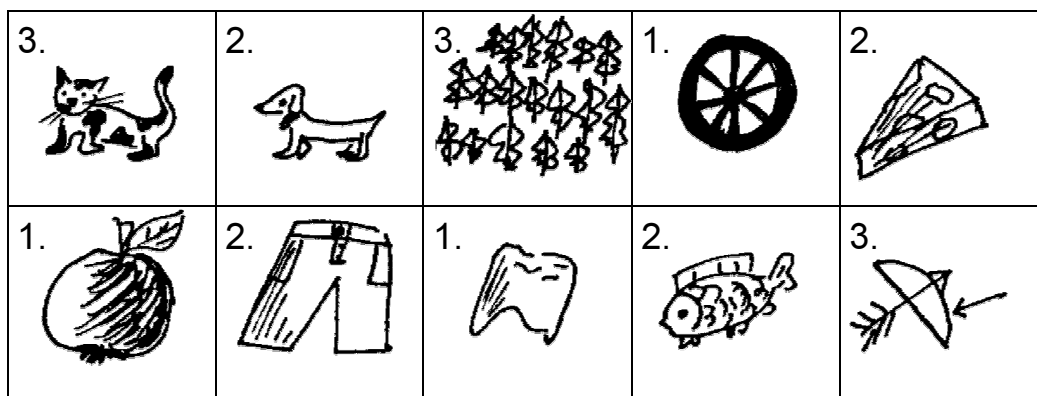
Úkoly lišky Bystroušky

Ahoj!

Jsem tu opět já, Vaše kamarádka liška Bystrouška a mám tu pro Vás nové úkoly. Doufám, že se Vám budou líbit a půjdou lehce vyřešit, ale přece jen si budete muset trochu namáhat hlavu.

Vaše liška Bystrouška

- Obrázky nejdříve správně pojmenuj, pak vypiš písmena označená číslicí. Přečteš-li je po řádcích, dozvíš se tajenku, označující vyučovací předmět, který mám nejraději.

3. Vyluštíš-li tuto dvojitou doplňovačku, vyjde Ti moje kamarádka, která žije daleko ode mě a miluje snít.

1.	. . . .	. . .	.
2.	. . . .	. . .	.
3.	. . . .	. . .	.
4.	. . . .	. . .	.
5.	. . . . .	. . . . .	.
6.	. . . . .	. . . . .	.
7.	. . . .	. . .	.
8.	. . . . .	. . . . .	.
9.	. . . . .	. . . . .	.
10.	. . . . .	. . . . .	.
11.	. . . . .	. . . . .	.
12.	. . . . .	. . . . .	.

Slovo ve druhém sloupečku je tvořeno pouze z písmen slova ve sloupečku prvním. Písmeno, které Ti zbude, tvoří tajenku.

Př. : SKLEP, PLES = K

1. bál; příroda, do které chodíme na houby
2. první roční období; prostředek na mytí nádobí
3. panovník; citoslovce vrány
4. jméno 4.12. ; noční podnik
5. dýchací ústrojí ryb; obojživelníci
6. umělé vlákno; sklad obilí
7. národní strom; rozkaz ke střelbě
8. obojživelníci (skvrnití); angl. "can"

